

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torških, četrških**
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
za en mesec . . . 30, izven Avstrije f. 1.40
za tri mesece . . . 2.60 „ „ „ „ „ „ „ „
za pol leta . . . 5. „ „ „ „ „ „ „ „
za vsa leta . . . 10. „ „ „ „ „ „ „ „
Na naročbe brez priložene naročilne se
ne jemlje ozir.

Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 nvd.,
v Gorici po 3 nvd. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 2 nvd., v Gorici 3 nvd.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za
naslove z doblimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega razpisne vrstice.
Poslana osmrtice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, kar nefrankovana se ne
sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase spre-
jema **upravitelstvo** ulica Caserma 13.
Odprte reklamacije se prosto poštne.

„V edinosti je moč!“

Istrski Italijani pa sedanji zistem.

Italijanska gospoda istrska hočejo torej
v opozicijo, ako smemo verovati njih glav-
nim glasilom. Ali proti komu? S tem vpra-
šanjem si razbijamo glavo še par dni. Je pa
tudi res čudno — kajti kaj takega ni čuti
sleharji dan — da stranka, ki ima vse v
svojih rokah: nož in maslen bleb, da taka
stranka stesa svojo roko po grenkem kruhu
opozicije.

Po zaslugi uprav monetrozne volilne
geometrije Schmerlingove so italijanska go-
spoda politički gospodarji v deželi; po stari
tradiciji naših vlad je vsa politika državne
uprave prikrojena v varstvo in zaščito ita-
lijanskega kot „jedinega kulturnega šivilja na
Primorskem“; vrhovna cerkvena oblast v
Poreču je kri od njih krvi valje vsemu kri-
ščemu protislavlju med načeli cerkve kato-
liške in verskimi nazori italijanske gospode
— in vendar kriče po opoziciji!

Bodeč po pisavi glasil radikalne gospode
morali bi misliti, da so se siromski Italijani
še le sedaj vzdramili iz letargije — da so se
še le sedaj jeli savetovati tožnega in sramot-
nega položaja svojega. Italijanska narodnost
je dospela — tako trde — kraj propada po
krivdi — odprite svoje oči, čitajte in strmitel
— naše birokracije!! Ta poslednja
da neguje narodno vprašanje. Narodno vpra-
šanje in s istim tesno zvezana notranja po-
litika hočeta kvariti italijanski značaj dežele.
Ves sedanji sistem ni drugač kakor — ni-
kari misliti, da se šalimo, tako stoji črno na
belem — komedija, koji je namen slepiti
osrednjo vladu, da ta poslednja odobruje po-
litiko, nasprotno ne samo načelom dobrega
vladanja, ampak tudi celo naravnim sa-
konom, ki so po vseh deželah temelj social-
nemu in civilnemu življenju.

Tako alikajo italijanska glasila sedanje
razmere po Istri. Ali ni ta alika grozen fal-
sifikat? Po tej nečuvni falsifikaciji priha-
jajo seveda do zaključka, da treba delati s
vsemi silami v premembo tega sistema. V
dnevo tega namena imajo gospoda pri roki
polno vrečo dobrih nasvetov. Ali ni da bi se
človek smijal do raspoka, ako čuje n. pr.,
da hočejo ti arditisti odelj proučevati etno-
grafične (narodnostne) razmere po Istri, da
na podlagi tega proučevanja dokažejo slavni
vladi, kaka grozna krivica se godi italijan-
skemu življu po sedanjem sistemu? Torej
na podlagi etnografskih podatkov hočejo do-
kazati, da ima italijanski življ pravico do
absolutnega gospodstva!!! Povejte nam ljudje
božji, ali more segati še dalje človeška dr-
nost? Ne treba dokazovati, kako krivične in

gorostasne so tožbe Italijanov proti sedanjemu
sistemu, saj nam prišajo dogodki sleharnega
dne o nasprotnem. Ali to presega naš pro-
pusti razum, da se gospoda držejo sklice-
vati na etnografske odnose? Ali gospoda
res niso več pri zavesti? Ali hočejo res
spletati bič, kateri mora slednji padati le po
njih plečah? Ali nimamo še dovolj podat-
kov — katere so, nota bene, nabrali gospoda
sama — kateri prišajo, da Italijani nimajo
niti sence kakega pravnega navlova do gospod-
stva v Istri? Kaj nam pravijo podatki ljud-
skega štetja? Ali nam ne pravijo, da Italijani
sestavljajo komaj tretjino prebivalstva
v deželi? Kdo je izvel to štetje? Ali je ni
izvela po svojih slepo udanih organih uprav
ona stranka, koja hoče sedaj s nova „prou-
čevati“ etnografske odnose? Po takem bi
moral človek misliti, da je zadnje ljudsko
štetje grozen falsifikat, kojega so sagrešile
italijanske avtonomne oblasti — sebi na kvar!
Ali se ne upira zdrava človeška pamet ta-
kemu domnevanju? Ne, prav imajo gospoda:
podatki zadnjega ljudskega štetja nika-
kor niso prava in pristna slika narodno-
stnih razmer v deželi istrski! In mi sami bi
želeli, da bi se tudi slavna osrednja vlada
potrudila, da se s nesljivim potem ob-
vesti o resničnih narodnostnih odnosih.

Nam se ni bati takega proučevanja,
kajti vseh bil bi le ta, da se osvedoči ves
svet, da sedanji sistem ni nikaka komedija
s ozirom na koristi Italijanov, pač pa, da
je vse kričanje italijanskih nasilnikov iz
najnovjše dobe najgjušnejša komedija, ko-
likor so jih dosedaj uprizarili v tej stroki
izredno iznajdljiva gospoda. Gospoda naj se
nikar ne igrajo s ognjem, kajti: Quod deus
perdere vult, dementat prius — kogar ho-
čejo bogovi uničiti, udarijo ga slepoto. Slavno
občinstvo bode menda verjelo našemu zat-
dilu, da razmerje naše do sedanjega sistema
na Primorskem ni ravno ljubovnega značaja,
ter da nimamo varoka ogrevati se sanje; ven-
dar nas silita ljubezni do pravice in kričan-
ska ljubezni do svojega bližnjega k izjavi,
da je sedanji sistem nedolžen kakor
novorojeno dete na vsem „tužnem položaju“
Italijanov istrskih.

Razburjenosti italijanskih politikov je
iskati varoka kje drugje: vidijo namreč, da
so resnični odnosi močnejši nego pa
vsa njih zla volja in njihovo sovra-
štvo do nas: slutijo namreč, da njihovo
nadvladje mora pasti, ker je nenaravno.
To spoznanje jih dela besne. Ker pa nočejo
pripoznati te resnice — kdo bi podpisoval
smrtno obsodbo samemu sebi? — pa iščejo
krivcev — med svojimi zaščitniki!

hišo starešine Ivana Horvata postoji, a tolpa
psov začne skakati, cviliti in lajati.

— Kje je starešina? zakliče s konja
služabnik. Gospodar pride pred vrata.

— Ali si nabral po vsi hrano za go-
spodke pse? sadere se Peter.

— Za pet ran božjih! sklene starešina
roke, čemu nam vodite semkaj te pse, ko
sami od gladi poginjamo? Danes smo že
troje pokopali.

— Kaj to meni mari? nasmeje se sluga,
meni ni do vse, ampak do psov mojega go-
spodarja. Zapoved je, da morate pse hraniti,
ne prašam s čim.

— Ali odkod naj dobimo hrano, ko sa-
mi gложemo hrastov lub?

— Ej poznam vas jaz, mrcine. Mar vam
ne nosi vaš pop iz Zagreba kruha, mar vam
ga ne daje gospa Marta iz Mokric? Hrane
za pse dajte!

— Da, župnik nam je prinesel nekaj
kruha, da ga razdelim mej bolnike.

— Hrane daj! Moža, kar v hišo! za-
kriči Peter in švrkne sodnika z bičem po
lici. Moža navalita v hišo in v kratkem pri-
neseta košarico črnega kruha.

Gospoda nam napovedujejo grozne boje
v deželnem zboru. Nas ne vznemirjajo te
grožnje ni najmanj, ker vemo, da tudi naj-
groznejši ropot ne premeni lica dežele. Z
jedno strani se še veselimo te nove taktike
radikalne gospode italijanske, kajti tako do-
ženejo še najprej dokaz, da se tudi sedanjemu
sistemu na Primorskem ni posrečilo
spoprijazniti italijansko stran-
ko s avstrijsko mislijo — jednake
pravice za vse! Tako spoznanje utegne kaj
ugodno vplivati na nadaljni razvoj stvari,
seveda v nasprotnem smislu, nego si žele
nestrpnosti.

DOPISI.

Iz Sežane 25. julija, 1894. [Izv.
dop.] Z velikim veseljem sem čitala v zadnji
„Sodi“ vest, da so vrle Kobaridske osno-
vale svojo žensko podružnico sv. Cirila in
Metoda.

Tako je prav, vrle rojakinje! Pokazale
ste svetu, da še ni zamrl med Vami čut na-
rodne zavesti; marveč da je vedno tlela
iskrica, koja so sanetili buditelji Kobarid-
skega trga. Bog daj, da bi ona iskrica, ka-
tera je tlela dovolj dolgo, sanetila mogočen
plamen — požrtvovalnega rodoljuba.

Tudi vrle gospica Slundrova je poka-
zala, da je vredna dedkinja svojega usor-
nega strica, našega čilnega gorkega slaven.
Pa kako bi bilo mogoče drugače, kakor da
je dedkinja našega Simona Gregorčiča —
zavedna Slovenka!

Dá, zavednih Slovenk nam pomanjkuje.
Pomanjkuje nam žen, ki bi hotele vse žrtvo-
vati za blagor domovine in ki se ne strajajo
pokazati očitno pred vsem svetom, da lju-
bijo teptani svoj rod.

Milo nam de, ko vidimo, koliko se tru-
dijo naši moški rodoljube in kako zastav-
ljajo vse svoje moči v prid domovine. In
vendar: kako malo vpeha ima ves njih trud.
Kdo je kriv na tem, da ves ta trud rodi tako
malo sadu? Mnogo je kriva na tem okolnost,
da nam nedostaje zavednih slovenskih mater.

Imamo pesnikov, pisateljev, učenjakov;
a saboteži nas mora v sroce, oko se vprašamo,
kaj bode iz njihovih otrok? Ali bodo tudi
ti zavedni Slovenci?

V žalosti si sakrimo svoj obraz.

In skaj ne? Saj so očetje zavedni na-
rodnjaki in morda celo delavci na narodnem
polju! Zato ne, ker so njih žene, oziroma
matere ali tujke, ali pa se ne zavedajo svoje
narodnosti.

Začeti treba torej v družini, tu je pod-
laga vsemu. Kaj nam pomaga narodnjak,
ki dela javno, svojo dečo pa sane-

— Aha! ali vidiš, lopov? Dajta sem
košarico! Halo! Halo! pokliče Peter pse in
prelomivši vsak hlebec na dvoje, mede kruh
mej živali, katere poskakujejo besno okrog
konja, halo! halo! Dober tek! Ha, ha! le
jejte, le gложte!

Saj vas je tudi pop enkrat že nasitil.

Reže se trga tolpa psov za kruh, sto-
kaje si pokriva starašina ranjeno lice. Malo
dalje pa stoji vaški svet, žene, otroci, starci,
suhi, bleđi, odprti ust. Krvave oči jim bol-
šče v to pasjo gostijo, krvave oči se jim ho-
čejo izvaliti. Reže in zvedijo psi, a mrtvaški
zvonek poje, Peter pa vpíje: Halo! Halo!

— Oče duhovni, reče Gubec Babiču,
sedel za skromno mizo župniškega dvora,
dočim Ilija prekriženih rok stoji pri oknu,
dalje se ne more. Ne bo nas več varala
gospoda svojo pravico. Na svetu ni pravice.
Po vašem nasvetu smo počakali nekoliko.
Mera je vrhana. Duša nam je na jeziku, kri
nam je udarila v glavo, in ako ne povzdig-
nemo za časa roke, izsasa nam ta stara pi-
javka na Sosedu še zadnjo kapljico, in pest

marja! Taki narodnjaki delujo krivico svo-
jemu lastnemu narodu, ko navdušujejo le
drugo, a v isti hip puščajo v nezavesti svojo
lastno dečo.

Tožijo nekateri, da nam nedostaje ra-
zumništva; in vendar bi nam ga ne smelo
primanjkovati, ako bi vsi vzgajali svoje otroke
v narodnem duhu. Tako nam pa res pri-
manjkuje delavnega in zavednega naroda,ja,
ker se nam po mestih kviri mlajši rod, da
se sramuje slovenskega imena.

Zlaj gre, hvala Bogu, nekoliko na bolje,
tola vas pramalo. Ženstvo treba vzbud-
diti, da nam bodo vzgajali otroke kri-
stalno čiste značaja, kateri ne bodo
jemali v zakon tujk ali nezavednih žen.

Ako rešimo družino, rešili smo narod.
Vse drugo je umetno in nima trajnega ob-
stanka. Draga Slovenke, usite torej svojo
dečo že v najznejši mladosti — ljubiti do-
movino svojo. Kadar jej ucepiljate ljubezen
do Boga, vcepiljate jim tudi ljubezen do do-
movine! A ne samo ljubav jim morate udah-
niti, ampak oborožiti jih morate tudi s srč-
nostjo, da se ne bodo plašili vsake sapice.
Sicer vam obnemorejo.

Slednjič prosim vse gospice kandidatnje,
da posnemajo gospico Slundrovo: da širijo
vsaka po svoji moči narodno zavest med na-
šim ženstvom. Le tako bodo služile uzor-
nemu avojemu poklicu!

Iz Bazovice dne 25. julija 1894.

[Izv. dop.] (Raznoterosti). Minolo je že,
gosp. urednik, jaz ne vem že koliko mese-
cev, tednov ali let, odkar niste dobili nika-
kega poročila iz hladne naše Bazovice. Go-
tovo ste že mislili, da smo mi Bazovičanje
zadremali popolnoma. Kaj še: iz tega dopisa
morete razvideti, da še životarimo in se giblje-
mo po stari slovenski navadi. No, saj človek
se mora gibati v sedanji vroči dobi, ko ga
nadleguje nebroj raznih neprijetnih živalic —
od sitne muhe do strupenega komarja.

Sena smo letos pridelali v obilici. Isto
smo že prospravili večinom. Sedaj sušimo,
mlatimo in pospravljamo žito, katero posled-
nje nam je letos posebno dobro odrodilo.
Enaka je tudi s krompirjem; le kasneji bode
nekoliko bolj poreden. No, tudi krompirju
valja pregovor: Kdor poslednji prihaja, ostan-
ke pobira: Pa nič ne de; bodo pa prašički
bolj zadovoljni.

Pri nas je letos vse nekako bolj ži-
vahno; imeli smo dosedaj sleherni dan polno
vojakov prihajajočih na strelišče in odhaja-
jočih od tam. Te dni smo imeli tudi polno
orožnikov, ki so prišli streljat v tarčo. A to
vem, da našim kmetom, ki imajo v onem
kraju svoja polja, travnike in pašnike, vse

nam bo preslaba, da porinemo nož v Tahi-
jevo srce. Gospoda pravijo, da nismo ljudje.
Dobro. Dokažemo jim, da smo, da to zame-
tovano kmetsko srce ima v sebi krvi, kakor
velikaško; dokažemo jim, da nismo zverine.
Da, oče duhovni, da veste, v ime celega va-
šega kraja se bo vzdignila sekira in motika
na Sosed. Ne zaradi krvi, ampak zaradi pra-
vice se bo vzdignil kmet, ne da umrti go-
spoda, ampak samo, da si reši pošteno živ-
ljenje.

— Sinka moja, deje župnik blago, po-
loživši roko na Gubčovo ramo; poslušajte,
čemu sem vaju poklical. Bodite potrpežljivi!

— Potrpežljivi! plane Ilija. A doklej,
časni gospod? Goli smo, nesrečni. Ali ne
vidite, kako narod od gladi pada? Gospo-
ske žitnice so polne, mi gложemo skorjo in
moramo gosposke pse krmiti, in ako kateri
pes pogine, plačati ga mora kmet. Gosposki
seniki so natlačeni, pri nas je dobiti redko-
kje otep sena, a mi moramo gosposke živino
krmiti, in ako katero živinče pogine, plačati
je moramo mi.

(Dalje prib.)

PODLISTEK.

Kmetaki upor.

Ugodovinska povest šestnajstega veka.

— Spisal August Šenoa. Preložil I. P. Planinški. —

— Kar je vsem, odgovori kmet, ni imela
česa griati. Včeraj ji je prinesel mož s Šta-
jarskega hlebec kruha. Šel je deset ur daleč.
In ona je pojedla vse do mrve in padla
mrtva.

— Na zdravje, nasmeje se Gušetič, da,
danes ste pri nas samo dve bitji siti: Tahi-
na Sosedu in črv v grobu. Ali — povabili
se bomo tudi mi v gosti. Z Bogom, botra
Kata! Da, res, recite Jani, naj se varuje.
Peter Bošnjak se smuka okolu nje kakor
skobec okolu piščeta. Vem, da je poštena
— ali Bošnjaku je bil sam vrag za botra, ako
ne Tahi. Utegnilo bi biti alo. Z Bogom!

— Ne bojim se za Jano, boter! Z Bo-
gom! odgovori Kata in gre v hišo.

V vas pridirja na konji Peter Bošnjak
z dvema človekoma, od katerih je vsak vo-
dil ob konopci tolpo lovskih psov. Pred

to nič ne koristi, pač pa ne škoduje našim gostilničarjem. O ti ubogi Kokuš (Kokuš je namreč visok hrib pri Bazovici, pod katerim je strelišče), koliko časa te bodo še trpinčili? Koliko avinčenk je že požrl, vendar se še precej dobro vzdržuje! Ko postane človek to pokanje pušek, živketanje s sabljami, trobentanje in bobnanje vojakov ter vidi in opazuje vse te priprave za pokončevanje ljudi, misliti si mora: Oj svet, svet, koliko časa bodeš še taval v temoti „civilizacije“?

Poleg vojakov smo imeli tu cele trume — koscev in ženjic, ki prihajajo k nam vsako leto iz Čičarije, Brkinov, Istre in Tolminkih hribov. Bil je to pravi „konfusions-regiment“; po dnevi, od zore do mraka je odmevalo od bližnjega Kokuša pokanje pušek, trobentanje in bobnanje, a na večer, ko je odavnilo „zdravo Marijo“, se je razleglo raznovrstno petje in vriskanje koscev, ženjic in domačih pastirjev. Po vaških ulicah pa se sprehajajo razni letoviščniki, kojih imamo letos posebno dosti. To vam je pravo pisano življenje.

Gospod urednik! Da ste se sprehajali te večera po naših ulicah, misliti bi morali, da ste na Vašem „Acquedottu“.

Med rasnimi tu naseljenimi letoviščniki je tudi nek profesor naravoslovja iz Gradca ki kaj pridno lovi — škrlade.

Tudi Vaš stari znanec iz mestnega zbora Tržaškega, dr. Spadoni, nastanil se je letos pri nas s svojo družino. Čudno, da tudi takim ljudem ugaja bivati med nami ter poslušati našo slovensko govorico! No, to menda ne, pač pa jim je do dobrih jedil in dobre pijače ter svežega zraka, kakoršnjega izvestno ni v veliki mestni kolibi. Dobro jim tekni!

Tudi v olepšanje naše vasi se je letos storilo še precej. Gospa Velova je dala predelati svoje pohištvo, da napravi sedaj najboljše utis na gledalca. V isti hiši je odprl gospod Mahnič prodajalnico jestvin, kjer kupujemo po istih cenah kakor Vi v Trstu. Prav tako g. Mahnič, ljudstvo vam je in bode hvaležno. — Gosp. Josip Urbančič — brat pokojnega Miha Urbančiča — pa je dal predelati veliko poslopje nokdanje gostilne „Pri Grabcu“, kjer odpre v soboto dne 28. t. m. novo gostilno s prenočišči pod imenom „Pri lepi lipi“. Smelo trdim, da bi santonj iskali po vsej okolici tako primerne poslopja. Tu bodo postreženi gospodje in prostaki, vozniki in popotniki. Ker je g. Urbančič naše gore liet, mu želimo obilo sreče.

V nedeljo dne 29. t. m. bodo imeli naši mladi bazoviški pevci svoj javen ples na dvorišču imenovane gostilne. Ker prihaja k temu navadnemu plesu mnogo mladine, želijo bi pač, da bi pod domačo lipo in slovensko zastavo ne čuli italijanskih pouličnih pesmi, kar se je, žal, dogodilo že večkrat. Tako opazujemo tudi našo godbo, da opusti za prihodnje nedeljo (kakor tudi za pozneje) vse tiste prazne italijanske „cansonette“, ter da nas postreže s pošteno domačo glasbo, ako hoče, da jej bomo hvaležni vsaj deloma.

„Kjer godba, petje v slogi lopi se glasi,
Tam dobrih najti vselej je ljudi,
A kjer naš jezik clo v pesmi prezira,
Tam narod tužni v nezavednosti umira.“

Politiške vesti.

Novi deželnega sodišča svetovalci. „Wiener Zeitung“ objavlja imenovanje 277 okrajnih sodnikov svetovalcem deželnega so-

Črno cvetje.

(V sozljivi spomin umora M. S. Carnota, predsednika franc. republike dne 23. junija 1894. v Lyonu.)

Molčati več ne utegnem,
Mižati časa ni;
Utes mašiti s pretom,
Ne, ne! mi vest veli.

„Črno srce v grudih nosi;
Zlobne misli v glavi skriva;
Bolno seme v narod trosi;
Nikdar dobrega ne sniva.“

Največe zlo v šumečem svetu
Je bogoskrun v opasnej duši,
Po anarizmu, črnem cvetu,¹⁾
Vse lepo, blago on nam ruši.

Zverjad najhujša v jezi avoži
Je krotko jagnje, ljubeznjivo,

¹⁾ Sedanji papež Lev XIII. je v posebni encikliki temeljito označil skrivno, pa silno opasno framonzsko ali anarhistično družbo.

dišča. Državni zbor je bil namreč v sadnjem zasiedanju vsprejel zakon, po katerem je premakniti tretjino okrajnih sodnikov v VII. plačilni razred, imenovavši jih svetovalcem deželnega sodišča. Zajedno je sadobilo 28 tajnikov oziroma namestnikov državnega pravdnika naslov in značaj dež. sodišča svetovalcev.

Skupna obramba. Pod tem zaglavjem je priobčil „Slovenski Svet“ v svoji poslednji številki jednat članek, v katerem dokazuje bistri argumenti, da bi se morali to in onostranski Slovani v Avstro-Ogerski pripraviti na skupen odpor proti gospodovalnim narodnostim. Prav iz srca nam je govoril omenjeni list reki, da se v Avstro-Ogerski ne izvrši nobeno državno pravo prej, nego pa narodna enakopravnost. Iz tega sledi, po našem menenju, da bi se morali Slovani združiti najpoprej v znamenju narodne enakopravnosti. Ako dosežemo to, potem se ugodi tudi pot za rešenje državnopravnih vprašanj. „Slov. Svet“ priporoča, da bi se ustvarili juristiški organi, ne gledé na zemljepisne meje, kateri naj bi čuvali samodoločbo vsakega naroda, bivajočega po raznih deželah. Zato priporoča, da bi santonjki, skupni možje ali voditelji slovenskih narodov odločili se za kak skupen pogovor, ki bi morda dovel tudi do kakšnega dogovora glede programa in taktike. Tu se je „Slov. Svet“ dotaknil naše rak-rane. Vse je res: mnogo nas je v Avstriji, toliko, da smo v večini, vendar želimo, da slovenska plemena dosepejo do popolne enakopravnosti s drugimi narodi in posebno še do primerne upliva glede na vnanjo politiko države; ali kaj pomaga, če je ves naš boj tako grozno nejednoten, ako nismo v pravem kontaktu med sabo: ni mi v tostranski polovini, še pa manjše se Slovani na Ogrskem. Skupnega programa nam treba kakor ribi vode, programa, ki bi prešel v meso in kri naroda. V to pa treba poučevati narod in ga pripravljati za bodoče dogodke. Naši oportunisti ugovarjajo sicer: To in ono se ne da doseči ni danes, ni jutri, čemu bi se torej pehali in tratili svoje moči? Gospodje naj bi le pomislili, da dandanes živimo jako hitro in da gorje nam, ako nas veliki trenotki salutije neprilavljene. Kaj, ako bi naše „sanjarije“ glede na združenje v jedno administrativno celoto kar neprilavljeno sadobile konkretno obliko, ako bi n. pr. krona sama ponudila narodu bel listič: na, tu napiši svoje želje! — kaj vprašamo vas, bi se zgodilo v takem usodnem trenutku, ako bi abgani narod ne vedel kaj odgovoriti, ker ga nismo poučili o pravem času? Isgubljen bi bil krasni trenotek, a taki trenotki se ne povračajo tako hitro. Ni treba, da bi puščali v nemar male vsakdanje potrebe, ali programa nam treba vendar le v dosego končne cilja; brez programa smo kakor ladja brez krmla. Zato soglašamo popolnoma s nasvetom „Slov. Sveta“ da bi se avstrijski Slovani vendar enkrat dogovorili glede programa in taktike.

Dobra sodba. Nemški liberalci so še vedno upirajo osnutju slovenskih vaporednice na gimnaziju v Celji, sklicevaje se na dogovor, po katerem mora biti zagotovljena „narodna“ posest vsem koalicijskim strankam. Temu nemškemu domnevanju se je uprla celo poljska „Nova Reforma“. Ta list piše namreč: „Ako je res take razumeti ta dogovor, kakor trdijo nemško-liberalni listi, potem ne bi bila koalicija nič drugega nego alijanca za vzdržanje krivice, ki se je dogo-

V primer človeku, ki izdvoji,
Zbesniviš um mu v stezo krivo.“

Napredek narodom zavira;
Iz pekla gnjusno seme seje;
Življenju blago moč satira;
Mrtvaško solnce kri mu greje.

Svoboda naopak tolmači;
Izrod napuha, hude jeze;
Podoben je strupeni kači,
Ki z belih rož k nam skrivno leze.

Ljubav, najblažji žar v prirodi,
Uničuje slobnež — vez rodbino;
Zgrešivši sled, ki k Bogu vodi,
Neureča, stud je domovine.

¹⁾ Pesnik Schiller piše: „Gefährlich ist's den Leu zu wecken, verderblich ist des Tigers Zahn; jedoch der schrecklichste der Schrecken, das ist der Mensch in seinem Wahn.“

Tak podlec, kakor je zaklal Carnota, umoril je tudi ruskega cara Aleks. II. in še mnogo drugih. Hudo je to svetovno slo v 19. razsvetljenem veku!

dila drugim narodnostim pdd nemškim nadvladjem, in nje naloga ne bi bila druga nego dušiti glasove, zahtevajoče izvršenje teoretično pripoznane enakopravnosti vseh narodov.“

B to svojo definicijo je poljski list kaj dobro označil prav koalicijske. Tako je in ne drugače: nemški liberalci so vstopili v koalicijo s zavratnimi nameni, da bi po krivem potu dosegali isto, kar jim ni šlo izpod rok po ravnem potu. Ali ni po takem opravičena naša nezaupljivost do tega sistema?!

Gibanje na Ogrskem proti zakonu o civilni poroki se širi vedno bolj. Katoliškim duhovnikom, ki bodo prosili cesarja, naj ne odobri omenjenega zakona, pridružijo se tudi evangeliški senijorati Nitranski, Trendinski in Turoški. Senijorat Arva hoče po posebni deputaciji prositi, naj se ne odobri sklep evangeliške sinode glede razdelitve tega okrožja, ker se je razdelitev sklenila le v ta namen, da zadobe Madjari večino v cerkvenih korporacijah.

Obsojeni Romuni. V listih čitamo, da so se romunski voditelji, obsojeni v Kološiu radi spomenice, odpovedali vsem nadaljnim pravnim pripomočkom ter da so nastopili prisojene jim kazni. Kaj pa so hoteli storiti? Čemu bi iskali pravice tam, kjer je — ni! Toda Madjari naj bodo uverjeni, da morejo sproti le telesa, duha pa nikakor ne. In duh zaprtih rodoljubov romunskih bode plaval nad vsem narodom, da ga obvaruje pred sanjkami, koje so mu jeli nastavljeni sviti politiki.

Nemci proti Madjarom. Družstvo „Schulverein“ v Lipskem vsprejelo je te dni resolucijo, s koje se posiljuje Nemci na Ogrskem in Sedmograškem, da postopajo rok v roki s podjarmljenimi narodnostmi proti pomadjarjevalnim nakanam vlade ogrske. — Ta korak nemškega društva nikakor ni po godu dušnjakim listom, kateri pokladajo na gromado celo svoje soplemenike besnim Madjarom na ljubo. V življenju naše države je pač vse polno nedoednosti, ali vedenje nemških liberalcev do Madjarov je uganjke, koje more razrešiti le oni, ki pozna grozen vpliv šidovstva na vse javno življenje v Avstriji. Ker zahteva korist šidovstva, da ono stran Litve absolutno gospodari madjarski življ, pozabljajo naši „liberalci“ celo na svoje lastne rojake in na svojo veliko ljubezen do nemstva. Nizko so pali, zares!

Francoski zakon proti anarhistom. Francoski senat je vsprejel v svoji večerajnji seji zakon proti anarhistom v podrobni razpravi v njega celoti. Za vsprejem glasovalo je 205 senatorjev, proti zakonu le 34.

Italija proti anarhistom. Izvršilne naredbe k novemu zakonu proti anarhistom so že odšle na sodne oblasti, redarstvene oblasti pa niso še dobile nikakih navodil. V okrožnici do deželnih sodišč in državih pravdnikov naglašajo pravosodni minister, da je novemu zakonu le ta namen, čuvati socialni red. Po istem zapadejo kazni nove vrste hudodelstev. Prepovedana so tako združevanja in sborovanja, koja bi hotela porušiti socialne ustanove. Osnadena hudodelstva so bodo kaznovala ostreje, nego je določeno v zakonu. Pravosodni minister pozna marljivost sodnih oblasti in je uverjen, da bodo umela čuvati red, svobodo, življenje in imetje državljanov. V dosego te svrhe treba, da sločinu sledi takoj kazen, posebno v takih slučajih, ko bi se potom časopisja hotelo sčuvati na nasilstvu. Ščuvalce zadavlje večja

Na zgodbo večno nič ne mara,
Če svet ga v črno knjigo riše;
Mrzeč avoj rod, Boga i cara,
Nikdo sramote mu ne zbrše.

V napuhu svojem zasleduje,
Kako bi uničil red državi;
A slobnež dela, huje, huje!
Pokoren ni vladarski glavi.

Zavratno podlec žrtev vdari;
Junak krivice, teme, mraka;
Z naukom tujim srce kvari,
Po vragu razdirjana spaka.

Ponižnost, udanost njemu mrzi;
Mladini preopasni uzor je;
Avtoriteto v blato gasi
Valov možganskih — strašno morje.

Vse črno v očeh njegovih,
Le on je luči modra zveka;

krivda, nego pa zavedene. Brzo postopanje oblasti uduši že v kalu temno propagando. Glede obsodeb na prislino bivališče treba, da magistrat vestno preuči sleherni slučaj. Magistrat naj ne pozabi, da ne gre vsikdar za še kaznovane, ampak tudi za take osebe, ki so le na sumu ter da njega sodba ne sme biti plod formalnega postopanja, ampak strogo izprašane vesti. Njega je dolžnost, da spravi v soglasje skrb za splošni blagor s pravo osebno svobodo.

Ta navodila se čitajo sicer prav lepo, drugo vprašanje pa je, ali je osebje pri magistratih po Italiji res tako kakovost, da bi strogo izvajalo ta lepa navodila. Uradniška korupcija slasti v Italiji ni posebno redka rastlina.

Anarhist Meunier, kojega je porotno sodišče v Parizu obsodilo na dosmrtno prislino delo, je vskliknil smeje se po razglasenju obsodbe: „Tako dolgo ne bode trajala človeška družba! Pogum tovariši, živela anarhija!“

Italijani se sramujejo, ker se je Milaneki odvjetnik „Podreider“ prav vsilil kot zagovornik Caseria. „Tribuna“ piše namreč: Ko je Caserio izvršil umor, bili so Italijani, Francozje in Japonci, v kolikor so dostojni ljudje, jedini v tem, da anarhiški zavratni morilci nimajo domovine. Na Francoskem naj bodo uverjeni, da Podreider ne prinese seboj ni čutetev Italije ni snanstvenega prepričanja resne italijanske šole.

Bankarski škandal v Italiji. Večna rasprava o snanem ogromnem poneverjenju pri rimski banki bliža se vendar jedenkrat svojemu koncu. Dne 26. t. m. namreč so končali govori javnih tožiteljev in braniteljev, večer pa je sodišče sestavljalo vprašanja, koja naj se stavijo porotnikom. Ta vprašanja obsejajo: poneverjenje javnega denarja, pačenje blagajniških knjig, izdavanje ponarejenih listin, podkupljenje raznih oseb, sleparenje delničarjev in razdelitev čistega dobička, kojega niti bilo ni. Splošno menenje je, da bodo obtoženci oproščeni (!) Do danes pa ni še razjašnjeno, kaj se je zgodilo s primanj-kajodimi 23 milijoni.

Različne vesti.

Osebnosti. Nj. Vel. cesar je odlikoval dr. pravdnika namestnika gg. dr. Andreja Ferjančiča v Ljubljani in Ivana Štrlija v Novemestu s naslovom in činom deželno-sodnih svetovalcev.

Odlikovanja in imenovanja pri sodiščih. Nj. Vel. cesar je podelil svetovaleckemu tajniku pri višjem deželnom sodišču v Trstu, Unterkircherju in državnega pravdnika namestniku Vidulichu naslov in značaj svetovalca deželnega sodišča. — Pravosodni minister je imenoval svetovalcem deželnega sodišča okrajne sodnike: Fiegla v Trzinu na Gorickem, Ghira v Labinu, Baxo v Vodnjanu, Caserma v pl. Eichenfeldu v Kopru, Kuhačeviča v Ločinju, Milovčiča v Tolminu, Diminicha v Korminu in Prinzsa v Pulju. Vsi omenjeni gospodje ostanejo na svojih dosegljivih mestih.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je daroval g. Lasčak 50 nvč., a 50 nvč. za rodbino Čopičevo.

Posebni vlak v Postojlino deželna vlada ni prepovedala. Čitamo namreč v „Sl. Nar.“, da piše o tej stvari ljubljanski uradni list: „Na podlagi saneljivih informacij lahko povemo, da se taka prepoved ni izdala.“

Bezmisel vidi v vseh stanovih;
Nedolžnega mori človeka.

V ničem dokazov ne poznade;
Mu v glavi vre idej obloda;
Živi, umrje bez Boga, nade,
Zločinov vrhana posoda.

Nasilnik je Carnota umoril;
Nedolžna kri ga nič ne peče;
Caserio k smrti že dosoril,
Mu vredno sodbo svet izreče.

In kot Slovenec rahle čudi,
Še bolj me čin grozote gane;
Srce francosko častnih grudi,
Najhujše v tem očutiš rane.

V sozaljje in tolažbo pravo,
Francos, Ti pišem to, sveda!
Bog čuvaj Tebe in državo!
Zli duh pogine naj bez sleda!
Slovenec, prijatelj franc. narodu.
Na Slovenskem, 1 julija 1894.

Posebni vlak dne 8. avgusta
t. l. iz Trsta v Postojno k sokolski slavnosti — se ni dovoljen, akoravno se je prošnja uložila že pred tremi tedni. Danes urgirala se je rešitev telegrafsko že v drugo, a do sedaj, ko gre list v tisk, ni še odgovora. Ako pride ugodna rešitev še za časa, t. j. najkasneje do ponedeljka, neznatno to v zjutranjem izdaju prihodnjega torka. Prosimo pa še sedaj rodoljube ob progi Trst-Postojna, da obveste odbor tržaškega Sokola takoj, koliko prilično se jih udeleži posebnega vlaka tržaškega, ako bo vozil, da se bo dalo po tem ravnati. Čas odhoda iz Trsta in dohoda na posamezne postaje, kakor tudi vozne cene naznačijo se razun v listu tudi po posebnih plakatih. —

Pravila katol. akad. društva „Danica“ na Dunaju je končno potrdilo ministerstvo. Znano je, da teh pravil s. kr. dož. namestništvo dolnjeavstrijsko ni potrdilo, češ, da so društvene barve (slovenska trobojnica) demonstrativnega značaja. Ministerska odločba je ovrгла prepoved kot neutemeljeno, ker so društvene barve s odlokom ministerstva notranjih poslov iz leta 1848. izrečno priznavajo kot deželne barve Kranjske.

Mi se iskreno veselimo končne smage „Danice“, četudi ne uvidevamo prav potrebe, saj naj bi se morala deliti akademski društva v „katoliška“, „konzervativna“ itd. Radujemo se zaradi našega, da si je „Danica“ vendar končno izvojevala smago.

Značajan župnik. Čitamo, da je Sovniski župnik, g. gosp. E. Janšek, odpovedal poučevanje verouka na „Julfarski“ šoli v Sovnici. — Kako pa je poučevanje verouka na šoli „Lege“ v sv. Križu na Krasu? Analogija med šolami „Lege“ in „Schulvereina“ je vendar preočita! Seveda imajo v Sv. Križu svoje posebne nazore o rodoljubju!

Družba sv. Cirila in Metoda je imela 13. t. m. ob 1/3. uri popoldne svojo 77. vodstveno sejo, katere so se udeležili: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Karol pl. Bleiweis, Anton Koblar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Josip Volnjak (blagajnik), Andrej Zamejko, Anton Žlogar (tajnik) in od nadzornišva: Oroslav Dolenc, František Povše, dr. Ivan Svetina in Ivan Vrhovnik.

Glede knjig, katere je volil pokojni sodnik škofski družbi, se je sklenilo, da naj se polagoma prodajo po primerni ceni. Zapisnik teh knjig ima sedaj deželni arhivar Koblar; kdo želi kaj kupiti, oglasi na se pri njem. — Blagajnik je izkazal 7447 gl. dohodkov in 7704 gl. stroškov, primanjilij torej znaša 257 gl. — Tudi se je v tej seji definitivno sklenilo, da bo letošnja glavna skupščina v torek, dne 7. avgusta v Novem Mestu. Odhod iz Ljubljane je določen na 6.07 uro jutraj s navadnim vlakom, za nasaj pa se bode najel, če bo le mogoče, poseben vlak. — Ko se redijo nekatere prošnje in pripoznanja remuneracije, zaključil prvomestnik sejo ob 6. uri sveder.

Dopolnilni volitvi. Za jednega poslanca v deželni zbor goriški volilnega okraja kmet-skih občin Goriška okolica, Kanal in Ajdovščina s volilnim krajem Gorica, vrnila se bode dne 27. avgusta t. l.; dopolnilna volitev jednega poslanca velikega posestva goriškega bode pa dne 28. avgusta t. l.

Obletnica blagoslovljenja zastave „Delava“ godpornega društva se bode vrnila po sklepu društvenega odbora dne 19. avgusta t. l. Zjutraj bode sv. maša, h kateri pojdejo družabniki in družabnice s zastavo in godbo. Popoldne bode veselica v vrtu „Mondo nuovo“, pri kateri bode sodelovala druga društva. Natančneje poročilo o veselici prinese program.

ODBOR

„Del. podp. društva.

Iz Rojana se nam piše: Tri dni pred minolo nedeljo pritrkovalo je iz cerkvenega stolpa naznanujoč, da se ima vršiti v nedeljo posebna cerkvena slavnost. In res vršila se je ta; darovala sta namreč č. gg. Cink in Guštin prvo sv. mašo. Ves Rojan je bil zgodaj že po konci ter pridno krasil prostore, koder sta imela iti novomašnika.

Pred vhodnimi vrati v cerkev stal je prvi slavolok v narodnih barvah z napisom:

Rojanska župnija, mila domovina

Pozdravlja Vaju srčno, svoja vrla sina!

Pri vrodu na potu v župnišče stal je drugi z napisom:

Bog, narod, dom, in njih služba sveta,
 Imajo naj v Vaju blagovestnika vneta!

Slavolok pred župniščem so krasile kratke, a pomembne besede Strossmayerjeve: Bog vas blagoslovilo!

Poleg teh treh bili so napravljeni na poti v hišo g. Pertota, kjer se je vršil slavnostni obed, še štiri slavoloki z raznimi napismi in pozdravi; na straneh poti, po oknih in hišah bilo je pa razobešenih nešteto zastav in zastavic, med katerimi premnogo slovenskih trobojnic, tako, da je imel ves Rojan uprav praznično slovensko lice.

Od 8. uri jel se je pomikati spoved iz župnišča v cerkev med milim pritrkovanjem zvonov. Prvi je daroval sv. mašo č. g. Cink; cerkev je bila natlačena, petje je izvrševalo pevsko društvo „Zarja“. Ob 10 uri vršil se je drugi spoved v cerkev. Dolga vrsta povabljenec, med katerimi novomašnikov družice, duhovni očetje in duhovne matere, spremljali so č. g. Guština. Cerkev je bila navzlic neznosni vročini natlačena do zadnjega kotička. Na leco je stopil č. g. Slavoc ter v krepkih besedah pojasnil pomen današnje slovesnosti, kazal na stanovske dolžnosti novomašnikov, priporočal jima koncem svojega krasnega govora tudi ljubezen do svojega rodu.

Po končani cerkveni slovesnosti zbrali so se povabljeni in novomašnika k slavostnemu obedu pri g. Pertotu. Kaj lepa družba — povabljenici, znanci in prijatelji č. novomašnikov, stariši istih, mnogo č. duhovnikov, duhovni očetje in matere: vai so se radovali nenavadne slavnosti, kakoršne še ni dočakala naša župnija.

Med obedom so se vršile razne napitnice novomašnikom, č. g. župniku, duhovni-ma očetoma in materama, starišem slavljen-ov, sv. očetu papežu, presv. cesarju itd. Prvi je napil novomašnika č. g. župnik Thaler spominjajoč se francoske družine Vassal, katere je gmotno pripomogla s šolsko ustanovo, da sta se novomašnika mogla izsolati. Priporočal jima je hvalečnost do teh dobrotnikov in spomin v njunih molitvah. Med raznimi lepimi napitnicami spominjamo še pozdrava gđ. Olgice Mikeličeve, katere je med drugim stavila jima na erce, naj se v svojem trudopolnem delovanju kot duhovnika potgujeta tudi za pravice svojega siromasnega — naroda. G. N. je na podlagi reka Strossmayerjevega „Bog nas ave blagoslovio“ v krepki napitnici prosil Boga, da bi novomašnika blagoslovil v njunem delovanju za vero, dom in narod. Č. g. Furlan je omenjal delovanja sv. slovenskih apostolov Cirila in Metoda za vero in slovansko bogoslužje ter stavil delovanje sv. bratov v vrgled bratoma v duhu Guština in Cnku, naj bi tudi ona hodila po njunih stopinjah. Zajedno je svate povabil, da naberejo ob tej slovesni priliki dar za prekorišno družbo sv. Cirila in Metoda ter je sam nabral lepo svotico.

Predaleč bi nas dovedlo, ako bi tu hoteli ponavljati mnogoštevilne druge napitnice; omenjamo naj le one duhovnima očetoma in materama, g. deš. poslancu Dolencu, g. Turku, gospema Bandel in Pertot, ter zahvale č. gg. novomašnikov na izrazu tolike zaupnosti in spoštovanja.

Na večer se je svatom pridružil še mnogoštevilni pevski zbor „Zarja“, ki je lepim slovenskim petjem povišal veselje in zadovoljnost, ki je žarila na obrazu vseh udeležencev. Tudi petje v cerkvi bilo je uprav izborno. —

Pozno v noč smo se razšli pri bleku bangaliških ognjev in petju vrlih pevcev.

Ta slovesni dan ostane vsem Rojančanom v trajnem spominu. Vrlima svojima sorojakoma in domačinoma kličemo iskreno: Bog Vama rosi obilo sreče v Vajinem delovanju za sv. cerkev in za mili svoj rod!

Iz Tomaja se nam piše: Minolo nedeljo je bil slovesen dan za našo vas. Slovesen tolikokanj bolj, ko so slavnosti, kakoršne smo slavili ta dan, tako zelo redke pri nas. Celih dvajset let je tega, kar je poslednjikrat pel novo mašo sin naše vasi.

Po dvajsetih letih smo torej zopet praznovali novo mašo v Tomaji. Daroval jo je naš rojak gospod Hinko Šono. Slovesno ga je sprejela domača vas. Vse se je prizadevalo, da po svojih močeh pripomore v povadigo slavnostnega dne. Droje slavolokov,

jeden pred cerkvijo, drugi pred samo rojstno hišo slavljenčeve, je pričalo, kako zelo ga rojaki ljubijo in čislajo.

Teden dni poprej je prišel g. novomašnik domov; domača duhovščina in starešinstvo sta ga je vsprejela in pozdravila slovesno. Tri dni pred slavnostim dnevom pa je nasnanjalo pritrkovanje zvonov in streli topičev, da je blizo izvoljeni dan.

V nedeljo na vse zgodaj so zapeli zvonovi in sagrameli topiči v znak, da napoka slavnostni dan. Dan sam je bil krasen. Ob pol desetih so spremili svatje in duhovščina slavljenca v cerkev, zvonovi in topiči pa so glasno naznanjali ta veseli trenutek. Narod je vrel od vseh strani, da prisostuje slavnosti. Po cerkvenem opravilu je bil skupen obed na vrtu slavljenčeve rojstne hiše, kateri je bil v ta namen okusno ozaljšan s zelenjem, lampijoni in zastavami.

Med obedom je vstal č. g. dekan in napil v navdušenem govoru presvitemu vladarju, zdravica g. dekana Kompara to iz Ospa pa je veljala slavljenemu samemu. Domovina potrebuje moč, v nje blagor naj deluje vsolej in povsod. V prirerih besedah se je zahvalil slavljenec na zdravici obetajoč, da se bo vsikdar ravnal po govornikovih besedah. Govor se je vrtil za govorom, napitnica za napitnico, vmes pa so, ko se je storil mrak, veselo švigale rakete v srak, pokali topiči in svetil umeteljni ogenj.

Lepi dan je pri kraju, nam Tomajcem pa ostane v dolgem in lepem spominu. Želimo le, da bi se izpolnile navdušene besede g. dekana, katerimi je vepodbujal slavljenca k narodnemu delu, in naše želje, ki so puhtele ob njega prvi daritvi v nebo, so bile, da bi vstrajal domovini in cerkvi v čast in slavo, svojim rojakom pa v ponos in diko!

Fotografije okoličanske straže. Marsikoji rodoljub utegne želeči si trajen spomin na bivši vrli okoličanski batalijon, kojega izvrstno vsi Tržačani še dobro pomnijo. Tej želji more se udovoljiti s nabavo fotografij je skupine sedmero okoličanskih gardistov, v kateri je tudi kapitan, poveljnik kompanije. Dotična fotografija je v veliki kabinetni obliki; dobiva se v Dolendovi tiskarni (Piazza Caserma št. 2). Cena jej je 1 gld.

Orjaška trta. V Göttingu pri Gradcu ima posestnik Janez Ranz pri svoji hiši triletno trto, ki pokriva vrtno lopo. Letos je na tej trti 755 grozdov.

Požar v Marzelju. Po noči na 26. t. m. vnelo se je v Marzelju skladišče lesa tvrde Gairard. (Ista tvrda ima svoji filijalki v Trstu in na Reki). Močen veter je širil plamen in v kratkem stala je cela ulica v ognju. Kolikor je znano do danes, pogorelo je 30 hiš; škoda je okolo 5 milijonov frankov.

90letni učitelj samomorilec! Te dni se je 90letni vpokojeni učitelj Janez Gulyas pri Iglu na Ogerkem ulegel na železniško progo, pričakujoč smrt. Prišel vlak mu je popolnoma odtrgal glavo od trupa. Pri samomoru-ricu našli so listič, na kojem je bilo napisano: „Mislim, da je za učitelja dosti 90let. Usoda se je dovolj norčevala s menoj!“

Velik požar. Včeraj se je uvela čistilnica žita v parnem mlinu „Istvan“ v Debređinu. Pogorela je vsa priprava in jedno skladišče s okolo 10.000 meterkih stotov moka. Požar je uničil tudi več škednjev; trije delavci so poginili v ognju. Škode je okolo pol milijona goldinarjev.

Preiskavanje grobov. Ravnatelj tržaškega naravoslovnega muzeja, g. dr. Karol pl. Marchesetti, nadaljuje tudi letos svoja zgodovinska preiskavanja na groblju pri Sv. Luciji ob Soči blizu Tolmina. Doslej je ta učenjak odkril 3200 grobov in našel jako zanimivih zgodovinskih predmetov, ki so javno izloženi v omenjenem tržaškem muzeju.

Ponarejalci bankovcev. V Mohaču na Ogerkem zaprli so te dni 52 ponarejalcev bankovcev. Ker so oblasti zasledile še mnogo drugih ponarejalcev, zaprli so med tem zasaden ponarejalce v tamošnji vojašnici, dokler ne napravijo na orožniški postaji pripravnega in varnega prostora za vso družbo.

Nasledki potresa. Iz Carjagrada pišejo, da je sultan poslal višjega arhitekta pri turškem vojnem ministerstvu, Abdina pašo, v prognanstvo, ker je ta visoki uradnik ostavil o potresu svoje mesto. Abdin paša je poslan v Bagdad.

Sodnijske. 29letni že večkrat kaznovani težak Aleksander Parenzan iz Pirana je dobil včeraj 14 mesecev ječo zaradi javnega nasilstva, nevarnega pretenja in nedovoljene vnitve v Trst ter vrhu tega še zaradi žaljenja stražarjev. Stražarji so ga bili zasačili po noči na 21. junija t. l. v ulici Capitelli; ker je bil Parenzan izgnan iz Trsta, hoteli so ga odvesti v zapor, toda Parenzan se je branil, kolikor se je mogel; grizel je, suval, brcal in kričal in peval da je bilo joj. — 34letni bivši trgovec Emil T. iz Trsta je obsojen zaradi samozakriviljene krive na 3 tedne zapora.

Policijske. 44letno Heleno Gorup iz Gorice, stanujočo v ulici Rigutti hšt. 29 in 47letno Marijo Busić iz Voloskega, stanujočo v ulici Rigutti hšt. 29, zaprli so danes zjutraj, ker sti v ulici Giulia po prodajalnicah proaili milodarov. — Danes zjutraj pred solnčnim vzhodom zasačili so stražarji v grmovju za telovadnico na trati poleg telovadnice „Ginnastiche“ tri sumljive osebe, ki so se hladilo noge, leželi na travi. Ko so čudaki ugledali stražarje, jo je jeden ponočnjakov urno pobral, ostala dva pa so prijeli. Jeden izmed te dvojice je 30letni težak Viktor Cante iz Trsta, kateri je vpisan v „črni knjigi“ na policiji in stoji pod posebnim policijskim varstvom, drugi pa je 18letni brezposelni sobni slikar Josip Venica iz Trsta, stanujoč v ulici Molin a Vento hšt. 45. Odvedli so ju v zapor. — Dne 10. junija t. l. so zaprli nadvrtnarja cvetličarne Perottijevu, Martina G., ker so ga dolžili, da je ukradel svojemu gospodarju cvetlice in semenja, vrednega več sto goldinarjev. Predvčeršnjem pa je izjavilo državno pravdnistvo, da ne najde vzroka kazensko postopati proti obdolženemu G., katerega so takoj izpustili iz zapora. — Pisarju Petru Corsiju, stanujočemu pri neki iznajemalki postelj v ulici Solitario hšt. 3, ukradel je včeraj nepoznan človek, ki je prenočil v isti sobi, srebrno žepno uro vredno 12 gld. in 20 nvč. v denarju.

Najnovejše vesti.

Dunaj 28. „Wiener Ztg.“ objavlja novo naredbo, s katero se razveljavlja stari tiskovni zakon in se uvaja novi zakon, vsprejet po državnem sboru. — Isti list objavlja naredbo trgovinskega ministerstva, tičečo se osnove posebnega železniškega urada. Slednjie objavlja isti list ministersko naredbo, s katero se dovoljuje podpora 400.000 gld. prebivalstvu onih pokrajin, katere trpijo veliko bēdo.

Budimpešta 28. V vladnih krogih so uverjeni, da vlada ne sproži razprave o preosnovi uprave, ker razpolaga le s 5 ali 6 glasovi večine. Najbrže vlada razpusti zbornico.

Belgrad 28. Načelnika v Semendriji so ubili radikalni kmetje, v tem ko je potoval po svojem okraju.

Sredce 28. „Svobodno Slovo“ naznanja, da se bode moral Stambulov zagovarati v 9 pravih, med katerimi bode najzanimivejša ona, koja je proti njemu naperila njegova žena, ki zahteva ločitev.

Rim 28. „Don Chiosotto“ javlja: Takoj po zaključku pravde Rimake banke prične nova pravda radi izpodmaknjenja dotičnih listin. V preiskavi so bivši policijski načelnik v Rimu Telzan, policijski nadzornik Mainetti, sodnik Capriolo, bivši ministerki predsednik Giolitti in bivši državni podtajnik Rosano.

London 28. „Bureau Reuter“ javlja, da so Japonci ujeli kralja Koreje.

Melilla 28. Med dvema plemenoma prišlo je do krvavega spora. Ubite so 3 osebe, ranjenih pa je 30.

Trgovinski brzojavi.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6 66—6 67, za spomlad 7 04—7 05. Koruza za julij-avgust 5 19 do 5 21. Oves za jesen 5 89—5 90. Rž za jesen 5 05—5 07.

Pšenica nova od 77 kil. f. 6 55—6 60, od 78 kil. f. 6 65—6 70, od 79 kil. f. 6 75—6 80, od 80 kil. f. 6 80—6 85, od 81 kil. for. — — — — —

Ječmen 6 75—7 —; prosa — — — — —

Trg v obče mlačen, nevoljen, le rž je precej stalen. Povpraševanje po pšenici dobro. Prodalo se je 18.000 met. st. 5 nč. cenoje. Koruza in oves sta pala tudi v ceni za 5 nč. Vreme: dež.

Praga. Nerazlirani sladkor za julij f. 15.— nova roba za september f. 14 25, prav mlačen.

Havre. Kava Santos good average za julij 97.—, za november 85.—, cene vedno padajoče.

Hamburg. Santos good average za julij 77 25, september 75.—, december 67 25, trg nevoljen.

New York 28. Julija. Cene pšenici vedno padajo; danes stane bushel 55 (poslednji teden 57 1/2). Cene koruzi rasteče: 48 1/2 (prej 47 1/2).

Dunajska borza 28. julija 1894.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	98 45	98 45
„ „ „ „ „ v srebru	98 45	98 55
Avstrijska renta v zlatu	122 49	122 35
„ „ „ „ „ v kronah	97 80	97 80
Kreditne akcije	360 75	362 10
London 10 let	124 75	124 60
Napoleoni	9 92	9 91 1/2
100 mark	61 22 1/2	61 10
100 italj. lir	44 40	44 35

Bratje Sokoli!

Podpisani odbor Vas pozivlja, da se v društveni opravi udeležite nedeljne veselice pri sv. Ivanu.

Na zdravje!
Odbor „Trž Sokola“.

Trgovina z lesom.

Cene Kranjskega in štajerskega lesu v poslednjih 14 dneh, postavljenega na kolodvor Trstu. (To so cene, po katerih plačujejo tržaški trgovci z lesom).

Jelove deske	26 mm 8/14"	f. 50—56 za 1200"	
"	19×20	7/14"	37—41
" akureto	13×14	7/14"	28—30
"	14×15	7/14"	30—32
" remeljni (moralni)	70×70mm	25—27	9/10
"	35×70	13—14	"
"	80×80	32—34	"
"	40×80	16—17	"
"	90×90	40—42	"
"	45×90	20—22	"
"	100×100	62—64	"
"	100×110	72—74	"
Bukova dile (testoni)	20mm 8/10"	18—24	"
" mlinci (tavolette)	hr. 8/10"	9—9 1/2	"
"	bistr. 8/10"	7—8	"

Po tramcih (fileri) 3/3, 3/4, 4/4, od 26 do 30.
Trami 4/5, 5/6, 5/7, 6/8, 7/9 od 5—12 m. 30—33 kr. kub.

8/10 in 9/11 6—12 m. 34—36 "

Bordoni 10/12 in naprej for. 13—15 kub. meter.

Stanje lesne trgovine se je v zadnji dobri proceji zboljšalo, promet z rezanim lesom je bil dovelj živahen, a v cenah vendar ni bilo nikake spremembe. S trami so naše zalogo skoraj popolnoma neposredno, a povpraševanje je, posebno po nekaterih dimenzijah, vedno živo. Z bukovimi dilci in milinci je kupčija mrtva, po bukovih pa je mnogo povpraševanja in se plačujejo po dobrih cenah.

Tržne cene.

(Cene se razumejo na debelo in a carino vred.)

Kava Mokka	Cena od for. do for.
Ceylon Plant. fina	182.— 184.—
Peri	187.— 189.—
Java Malang	164.— 165.—
Portorico	174.— 176.—
Guatemala	160.— 161.—
San Domingo	155.— 156.—
Malabar Plant.	171.— 172.—
nativo	162.— 163.—
Laguayra Plant.	169.— 170.—
nativo	158.— 159.—
Santos najfiniji	157.— 159.—
srednje fini	150.— 152.—
srednji	148.— 149.—
ordinar	135.— 136.—
Rio oprani	163.— 164.—
najfiniji	156.— 157.—
srednji	147.— 149.—
Sladkor Centrifugal I. vrste	100 K. 32.25 32.50
Concaso	35.50 36.—
v glavah	35.75 35.75
razkosni	35.— 35.50
Žit italijanski fini	100 K. 19.— 19.50
srednji	18.50 18.75
Japan fini AAA	17.—
srednji	15.50
Raugoon extra	13.25
I.	12.25
II.	9.—
Petrolej ruski v sodih	18.25
v zabojih od 29 kil	5.85
Olje italijansko najfinije	100 K. 59.— 61.—
srednje fino	53.— 55.—
bombažno, amerik.	34.— 38.—
dalmatinsko	35.—
Limon Mesinski	zaboj 6.— 7.—
Pomaranče	—
Mandeljni Dalmatinski	100 K. 62.— 64.—
Bari	—
Pinjoli	—
Rešiti Dalmatinski	—
Pulješki	7.25 7.50
Smokve Pulješke	—
Grške v venci	12.75 13.—
Sultanine	22.— 28.—
Vamperli	23.— 24.—
Oljve	—
Pelenovke srednje velikosti	36.—
velike	33.—
male	—
Slaniki v velikih sodih	—
v 1/2	2.50

Domáci pridelki.

Pišol: Koks	100 K. —
Mandoloni	—
svetlorudeči	8.50
temnorudeči	—
kanarček	—
bohinjski	9.75
beli veliki	8.50
malí	6.25
zeleni, dolgi	—
okrogli	—
mešani, hrvaški	5.40
štajerski	5.60
Maslo fino štajersko	84.— 90.—
Jedmen št. 10	9.25
9	9.75
8	11.25
Zelje kranjsko	—
Repa	—
Krompir, štajerski	—
Proso, kranjsko	8.50
Leča, kranjska	—
Speh ogeraki	53.— 54.—
Mast ogeraka	55.— 56.—

Trgovina.

Moka in otrobi. Moka. Do polovice tega tedna so cene žitom sploh padale stalno; to dejstvo, združeno s ugodnimi vestmi, ki so prihajale od vseh strani, gleda prihodnje žetve, je vplivalo na kupec takó, da niso hoteli kupovati. Naravno je, da je bilo nekoliko majhne kupčije, toda ista ni prav nič oživela tržišča. Par dni sem pa so se valed vatrājajoče suše, ki preti prihodnji žetvi koruze, koja je parkrat poskočila za okolo 50 nč. na kvintal, popravilo nekoliko tudi cene žitam za nekoliko novčičev, ne da bi pa vsled tega, vsaj kolikor je znano nam, dale a tem povod novim kupčijam. Vendar so bili o zaključku kupci bolje razpoloženi in menda bodimo v prihodnjem poročilu mogli že beležiti zdatnejši promet. — „Economo“ ima te-le cene:

Št. 0 f. 14.—, št. 1 f. 13.50, št. 2 f. 13.—, št. 3 f. 12.75, št. 4 f. 12.—, št. 5 f. 11.75, št. 6 f. 11.—, št. 7 f. 9.10, št. 8 f. 8.10. Številki 5 in 6 z nekoliko odbitka (skonta). — Doznamo, da je o zaključku prodal „Economo“ nekaj svoje številke 6 po f. 11.— z izdatnim odbitkom.

Otrobi. Isto stališče, kakor je bilo v poslednjem poročilu.

Drobni otrobi. Bilo je razne kupčije v levantinskem izdelku po f. 3.30 do 3.60 z vrečo vred.

Goved. Od 19. do 25. t. m. prodalo se je v Trstu 431 volov in 41 krav klavne živine in sicer 44 volov iz Kranjske, 296 iz Hrvatske, — iz Istre, 69 iz Dalmacije in 22 domađih. Plačevali so se: voli iz Kranjske po f. 47.— do 48.—; voli iz Hrvatske po f. 44.— do 45.—; iz Istre po f. — do —; iz Dalmacije po f. 44.— do 45.— in domađi po f. 47.— do 48.—; domađe krave po f. 45.— do 46.50 in krave iz Kranjske po f. 45.— do 46.— kvintal mrtve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 3.40, II vr. po f. 2.45, slama I. vr. po f. 3.— in II. vr. po f. 2.50 kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 94 do 96 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 90 do 94 nč., furiansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po f. 1.12 do f. 1.14 in v part. od 30 do 50 kg. po f. 1.10 do 1.12 kilogram. Tolmnsko surovo maslo I. vrsti po f. 1.06 do 1.08 kilogram.

Jajca na debele po f. 2.40 od 2.60 sto komadov.

Kokoši po 90 nč. do 1.30 komad, piščeta po 85 nč. do f. 1.40 par.

Krompir, navadni, na debelo po 2.— do 3.— „R. M.“

SVOJI K SVOJIM!

Josip Pertot, urar v Trstu, Via Mada Vecchia št. 1. prodaja in popravlja ure po nizki ceni. Priporoča se slavnemu občinstvu. 5—52

Gostilna Ivana Trevna v ulici Madonna št. 29. se priporoča slovenskemu občinstvu v obilen obisk. Točijo se zmirom izvrstna istrska in okolišanska vina po najnižji ceni. Točna postrežba z gorškimi in mrzlimi jedmi. 2—52

Ivan Debelak, via Benvenuto št. 1 v Trstu ima zalogo vsakovrstnega jedilnega blaga, katero prodaja na drobno in debelo kolikor v mesta toliko na deželo proti povzetju. Priporočajo se sl. občinstvu zagotavlja pošteno in vestno postrežbo. 2—52

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, pripravljajo svoje zaloge v Trstu: via Pondera št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 2, Piazzetta Cordatoli 2, z ulodom tudi v ulici Torrente po najnižjih cenah. Oglje I. kakovosti karbonska, kok, drva na metro itd. Naročbe se spremljuje tudi z dopisnicjo.

K. Zobec in C. izdelovalci umetelnih ognjev pripravljajo se sl. občinstvu, da ga blagovoli ob vsaki priliki postastiti z naročili temveč, ker so naslanja na rok „Svoji k svojim“. Naročila vprejemajo se na cesti Rossetti hšt. 121 (Camp. Morpurgo) v Trstu. — Cenike v slovenskem jeziku pošilja franco in gratis.

Gostilna „Al Gallo d'oro“ v Trstu, Piazza della Posta (Dogana) toči istrsko vino po 28 nč., belo vino po 32 nč., kraški teran, lastnega pridelka, po 40 nč. liter. — V sodčeh od 25 litrov naprej, franco na dom, po cenah, kakor se dogovorijo. — Izborna kuhinja. Vprejema se naročila na obed in večerje po nizkih cenah. — Nadejajo se obilnega obiska beleži najudanejši V. Kovačič.

Opazka. Vprejema naročila na vino za no-tranje dežele franco železnica Trst po 15 gld. hektl.

Podpisani naznanja, da odpre v soboto, dne 28. t. m. v lastni hiši v Bazovici svojo

GOSTILNO

(„Pri lepi lipi“)

V isti točli bode izvrstno istrsko črno in belo vino, kraški teran. Kuhinja je obiskljiva z toplimi in mrzlimi jedmi.

Priporoča se sl. občinstvu za obilen obisk Josip Urbančič, gostilničar.

RODOLJUBI!!

Podpisani naznanjam, da sem odprl v soboto dne 9 junija svojo kremo v ulici Valtirio št. 19., znano pod imenom „Croce di Malta“. Točil bodem vina prve vrste, kraški teran in izvrstno pivo. Izborna kuhinja, cene poštene. — Nadejajo se, da ma bodo Tržaški Slovani po mogočnosti podpirali, beležim udani Fran Kravos.

Gostilna

„CANTINA ISTRIANA“ via Tivarnela, blizo postaje južne železnice.

Prodaja najboljša istrska vina po 36 kr. in kraški „Auberski“ teran po 44 kr. liter; pivo iz tovarne „Steinfeld“ po 28 kr. liter. Kuhinja prve vrste. — Kosila po 22 kr. — Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi priporoča se ujudno podpisani za mnogobrojni obisk. Josip Može.

Slovencom tržaškim priporočam svojo gostilno v Bar-kovljah „Alla bella Trieste“. Izborna domača kuhinja, pristna domača vina in kraški teran. Gabrijel Devetak.

Gostilna „All'Antico Moro“ ulica Solitaria 12. (po domače pri „Ivračkovcu“) priporoča pravi kraški teran iz Komna I. vrste po 40, II. po 32 in belo vipavsko po 36 nč. liter. — Držič se gesla: „Rafak k rafaku“, priporoča se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

V ulici Cecilia št. 6

toči se izvrstno istrijsko in furiansko vino po 28 novčičev liter. Belo vino po 32 in moikat po 40 novčičev. — Marčno pivo po 24 nč.

Na Proseku

ima na prodaj več hektolitrov vina: „brzamina“, „terana“ in trdega belega „prosekarja“ Eliza Tance.

Namizni raki

najprej slatne vrste, vsak dan prodajam ter jamčim, da jih odjemniki prejmejo žive; razpošiljam jih v poštnih košarah franco in prosto carine, po poštnem povzetju.

100 komadov	za juho	gl. 2.75
80	srednjih namiznih	3.25
60	velikih z dvema debelima škarjema	4.—
40	velikih solo	5.—
32	posebno velikih solo jako lepih živali	6.—

F. Schapira

razpošiljatelj rakov v Stanislavi 576 (Avstrija).

Tvornica glasovirjev Henrik Bremitz v Trstu, Via Nuova št. 13

pijaninov amerik. sistema garantirani novi od 170 gld. naprej. Prodajejo se tudi na mesečne obroke izplačljive v treh letih ter dajejo v najem od 3 gld. na mesec naprej.

Zdravnik 13—48 Dr. M. Lukšič - Nizetić ordinira od 3-4 popol. via Madonna del Mare 2, II. (V slučaju potrebe tudi po noči).

SVOJO VELIKO ZALOGO olja iz oliv

priporoča 3—52 Enrico gm. Carlo Gortan via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Svoji k svojim!

Po neverjetno nizkih cenah dobivajo se najnovjša vsakovrstna

Kolesa (bicykli)

(model 1894) za openski novi cesti št. 18, blizo pivovarne. Jamči se za vsako koló 12 mesecev. Kdor ne zna voziti, nauči ga brez nevarnosti in brezplačno v treh dneh slovenski učitelj, in nikdo naj ne misli, da ne bi se naučiti mogel. — Pošilja se na deželo in vse kraje. Cene so: Koló s tankim kavčukom gld. 98— „ s votlim kavčukom gushion 108— „ pnevmatično se širokim kavčukom 138— „ močnejše Duolop ali Continental 145— „ s tangentnimi prečkami 150— Stroji s 3 kolesi z železnimi obroči za otroke 12— „ fantiče obroči iz kaučuk 20—

Naslov: Zaloga koles v Trstu, Strada nuova št. 18

DROGERIJA na debele in drobno G. B. ANGELI TRST Corso, Piazza delle Legna 1. Odlikovana tovarna čopičev. Velika zaloga oljnatih čer, lastni izdelek. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tabetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode. Mineralne vode iz najbolj znanih vrelov kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104—38

Zaloga piva

pivovarne bratov Reininghaus v Steinfeldu — Gradec in 156

zaloga kisle vode Mattoni's Gesshobler

pri A. DEJAKU, junior, v Trstu, via degli Artisti št. 8. zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant,

Gostilna „Alla Città di Vienna“

Piazza Caserma h. št. 2. (sreden Tiskarne Dolene) toči teran I. vrsti iz prvih kletij iz Kaselj in Avberja po 48 nč. liter, kakor tudi istrsko vino sprti in za domačo vporabo. — Graško pivo, izvrstna kuhinja (italijanska in nemška) po jako umestnih cenah. — Priporoča se sl. občinstvu (101) Ant. Brovedant.

Jak. Klemenc

TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča častitim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

svojo veliko skladišče blaga za prihodnje spomlad in poletje, to je blago za moške in gospe, perkalj, svilnate rute raznih vrst s franzami ali brez njih, srajce za turiste, „Jäger“-perilo, bombažne in volnene jopice, moške in ženske bele in barvane srajce, moške ovratnike, bogato zalogo zavratnic na izbero, dežnike in solčnike, perilo, platno, musolin, kotnino, bombažno, barvane tkanine, ki se morejo prati, bombažno suknjo za moške, rokavice iz švedskega sukanca in svilu za moške in gospe, rokavice iz sukanca po švedski šegi, tvarine za obrobjenih v bogati izbori, posebnosti za ženska šolska ročne dela. Vprejemajo se naročila v vseh teh predmetja ter se zagotavlja točna in vestna postrežba.

C. kr. dvorna lekarna

Ivana Mizzana

VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniussija, pripravljajoč se najtopleje in obljubljujoč natančno postrežbo s umerjenimi cenami. Glanom „Delalakega pedporna družva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takane društvena zdravnik predpiše. Za slučajno lekarsko potrebo se priporoča 104—30 Ivan Mizzan.

Škropilnice in žvepljalke inženirja Živica.

Vsake vrste stroji za kmetijstvo in obrtništvo, motori (gonitelni stroji) na par in s petrolijem, pumpe (sesalke) za rabo pri hiši in za vsako drugo potrebo, cevji iz železa, bakra, platna, kavčuka (gume), in pipe, vse kar se potrebuje pri strojih, med tem tudi olje za mazilo se dobiva zmiraj v zalogi trvrke

Omenjene škropilnice se pošiljajo na vsako pošto avstro-ogrske monarhije, franco, po 10 gld. komad.

Schivitz & Comp.

(Živie in družb.)

v Trstu, ulica Zonta 5.

Kwizdna protinova tekočina

Mnogo let preskušeno, bolesten utešujoče domače sredstvo. Kropčajoče drugo nje pred in po daljših vožnjah. Cena 1/2 steklenice 1 gld. a. v. 1/2 steklenice 60 kr. a. v. Glavna zaloga:

Okr. lekarna v Korneuburgu pri Dunaju, G. I. Dobiva se v vseh lekarnah. Paziti je na varstveno znamko, zahteva naj se izročeno

Kwizdna protinova tekočina.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelphia

konecijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: konecijonovani zastop 50—1

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt - Bureau & commerciel Correspon-dent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.